

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכת-משנה: דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: עורך תבנית: סילבי קשת
הכתב הראשי: שלום כהן
חברת המערכת: עורך תבנית: אהרון צור
זלם המערכת: יהודה זעירא

הצייך הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברטור
ארית אריאל נתן רחן
ישראל ביבר, ניצה בני, איתן ביבירול, לילי גילוי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוני זוהר, אברהם חרסון, אומקר סאונר, משה לשם, אביבה ספון, עפוס קינו, שלמה קרו, אלי תבור.

רוח גליקסון 8 תל-אביב, מען הסבראים: עולמפרס" ת.ד. 136, טלפון 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות.
מלבד עבור מודעות המפורסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח לבחור", "דו"ח לנוסע" וכי המוכנות על-ידי חברת המערכת נבדקות על-ידי המדור "דו"ח לבחור" כולל מודעות מטעם מסלנות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית להוכיח ול-דעות המוכנות בהן ושאינן משקפות ב-שום צורה שהיא את דעות המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

216,272

מלמדת העובדה שקרה ההיפך: הקונסוליה הישראלית התקשרה בעצמה עם אופירה, אחרי שקראה בעיתונים את מאות הכתבות על הצלחתה. השגריר הישראלי הזמין אותה לארוחה בביתו, קיבל את פניה באדיבות.

יתכן שהיו כמה קוראים שהתייחסו בספק קנות מסויימת למיבצע בחירת הצברית. אולי אמרו לעצמם כי בסך הכל זוהי עוד תחבולת-פרסומית, שכל תוצאתה תהיה לקחת נערה פשוטה מתל-אביב, להכיר לה את גדולי צרפת ולאפשר לה טיול לחתונת גרייס קלי.

לכן גרמו לנו תוצאות המסע סיפוק רב כל כך. בשעת תיכנון המיבצע התגננו בהחלט לשלוח את הנבחרת לחוף-לארץ. חישנו שהדבר ימשוך את הסוג הלא-ינכון של צעירות ישראליות. רק מתוך היסוסים

השבוע היתה לנו אורחת בישיבת המע" רכה. אופירה ארו, שחזרה זה עתה מצרפת, סיפרה לנו על חיות הדרך. חיכינו כל בחש-שמה. נצי רות ישראליות רבות נסעו בשנים האחרונות לפאריס, וחזרו צרפתיות יותר מכל בנות צרפת. אולם המבט הראשון הרגיע את אופירה שחזרה היא עוד יותר צברית מאופירה שנסעה, אם אפשר.

כבר קודם לכן הגיעו אלינו כמה קטעי עיתונות וככתבים שסיפרו על מסע-הכיבוש של צברית 56. לא מיהרנו להאמין בכך כול עוד לא שמענו את הסיפור המלא וכל עוד לא ראינו את מאות קטעי העיתונות והתמונות.

אולם עתה שוב אין כל אפשרות של ספק. נציגת ישראל הפכה לא רק למסמך המוכר של מיפגש בנות העמים, אלא אף הצליחה להפוך את המיפגש לבמת-תעמולה למען המדינה.

בשעת המסיבה אצל נשיא צרפת רנה קורטי, הקפיד המארח מאד שאופירה תעמוד לימינו בכל התצלומים. בהופעות הטלביזיה וביומנים התרכזו הצלמים, כאילו נדברו על כך מראש, על הנציגה הישראלית שלב-שלה את החולצות הרקומות שהפכו סימן היכר חלק הנשי של הדור הצברי. עוד יותר מוכר הדבר בכתבות העיתונות. כמעט כל העיתונים, באחידות מפליאה, הקדישו את הכותרות לידידות בין הצעירה הישראלית, חיילת צה"ל, לבין נציגת מצרים ריים התמודדה. תמונת אופירה במדי צה"ל, או בחברת המצרית, הופיעה בעיתוני צרפת יותר מאשר כל שאר תמונות המיפגש גם יחד. אופירה עצמה תספר לנו על כך כפי הבוניה, המתחילות להתפרסם השבוע.

לפני נסיעתה הקדשנו כמה ערבים לחד ריך מצה. שקלנו כיצד צריכה נציגת הנוער הישראלי להופיע בשעה הנוכחית לעיני העולם, ובמיוחד לעיני מיליוני הקוראים, צופי הקולנוע וצופי הטלביזיה בצרפת.

החלטנו כי תפקידה של אופירה, ביחוד בתור חיילת צה"ל, צריך להיות להדגיש שתי נקודות עיקריות: את נכונותה של הנוער הישראלי להגן על מולדתו בכל מחיר, אם ייקרא לכך, ואת שאיפתו העזה לשלום עם עמי-ערב. ההגנה הצרפתית מוכיחה שאופירה הצליחה להפגין שתי אמיתות אלה בצורה חיה ומשכנעת יותר מהרבה שלי-חיים מקצועיים, העולים למדינה יותר. לא היה זה הישג תעמולתי בלתי-חשוב בשעה שצרפת התחבטה קשה אם לספק נשק לי-ישראל או לא.

עוננו צרפת התמנהגו למראה הצברית הגאה, שלימדה את ידידתה המצרית את שירי צה"ל והחלפתה עמה קטעי משפטים בערבית. ה"הוכחה" הוחתך לכך ששני העמים היו מסתדרים ביניהם בנקל לולא היו העם דינאים בוחשים בקדרה, סיכס עתונאי צר-פתי אחד.

בניגוד לרוב שליחי הארץ, לא ביקשה צברית 56 שום עזרה משום מוסד ממל-תי, לא הופיעה בשגרירות ישראל כדי לה-ציג דרישות. עד כמה שהצליחה שליחתה

דייגת ווקף

רבים הסכמנו אחר-כך לשלב את המיבצע עם רעיון מיפגש-בנות-העמים, ולשלח את הצברית לפאריס. עתה עלינו להודות שטעינו. התורה על כך מגיע בלי ספק לאופירה ארו עצמה, ולנוער הצברי שאיתו היא מייצגת. כי במי-קום שנוער זה מופיע לעיני העולם בדמותו המקורית, מבלי לנסות לחקות כוכבי-קול-נוע הוליוודיים ונערות-זוהר פאריסאיות, שם מובטחת לו אהדת דעה-הקהל מראש.

לילי גילוי

מכתבים

ראשי-גשר נמוש

אני מסיר את כובעי בפני עתונכם, הממונל להדפיס את הדברים המדורכנים על ערבי ישראל וחרת המימשל הצבאי (העולם הזה 969). לזכותכם, ייאמר כי ראייתם את הרע עוד בעצם ה-הזות, לפני המשיש-שנים. כאשר איש לא חשב עדיין על הצורך למצוא שפה משותפת עם הערבים ולהפוך את המיעוטים בישראל לבני ברית וראשי-נשר המכוון החזוה - לא פנימה.

שלום רוט, חיפה מאמר מצויין, העושה שירות רב - לאויבי המדינה!

אליהו טבעון, חולון אם קולכם לא נשמע עד כה, לא יישמע גם עתה - לצערי כערכי וכבו המרחב המשועט הזה אשר נמאס לו לחשוב רק על מלחמות ושנאת עמים.

כמיל מצנור, חיפה תערוכה - על שום מה?

פתיחת תערוכת התעשייה גם בשבתות (העולם הזה 968) העמידה את הארץ כולה על רגליה. על שום מה? האם בכלל אינרם לאומי-כלכלי-ביני-לאומי חיוני? לא ולא! רק מפני שהאיש חושי רצה לנקות את שמו בכל מיני להטוטי פרסומות ו-אליקים הרצברג, בני-ברק... יש לי חשק לתת לאבא חושי נשיקה!

ירחמיאל קינמון, פתח-תקוה אין זה נכון כי הקהל הרב התכוון להשאר שם כל היום. אמיתו של דבר באו לשם רק להתפלל שחרית ואילו לקריאת התורה ותפילת מוסף חזרו לבתי הכנסת. חוץ מזה, ההערה כאילו צעירים דתיים פתחו את הקרב במסח אכנים נראית מנוחבת, בהתחשב בעובדה כי אכנים הנו, "מוקצת" ואין לנגוע בהן בשבת ונגד ההינון שהמפגשים אשר באו למחות נגד חילול שבת הם בעצמם יחללו שבת.

ישראל וסרמן, חיפה הכתה של דייגת

הצילון אני כבר נתפסתי כחכתה של הדייגת נורית חוף העולם הזה 969). אין פלא שהדגים עומדים אצלה בתור.

יעקב גושן, אשקלון ברנע הראשון ראיתי את התמונה העליונה והשבת שזו תמונה ידועה של סופיה לורן. נד-המתי לראות שזו בחורה משלנו. זה רק מוכיח כי אין לנו שום צורך בכל מה שקראתם, ערי-טילריה איטלקית. הצבריות שלנו יותר יפות, יותר נבונות וחוזן מזה הן גם מסרות לעמן ול-מדינתן, במקום להחשוב רק על עצמן.

רות בונים, לוד הדמיון בין דייגת-גדים נורית חוף לבין

קוצרת לורן

דייגת-גברים סופיה לורן, ראה תמונות.

מה מלהיב בלהב?

הכתבה הנחרת שלכם על סיכוי להב (העולם הזה 968) היתה סימן דרך בירכו של העולם הזה. היא מוכיחה שיכולה להיות לכם השפעה חינוכית עצומה, אם רק תדעו לנצל אותה בדרך הנכונה. אינני אומר שתחזרו ממאורי הביקורת התרי-מים, המכים גיים בארץ. גם הם דרושים. אולם תראו את שני צדי המטבע באתו כשרון ובאותה מסירות...

חיים שטרקמן, תל-אביב

הפתרון של אבן שפם

פרידמן, על אף שהיה רק אסיסטנט, היה גרוע מפרופסור. לא די היה לו שיש בכיתה שני סטודנטים שמבינים אותו, רצה שכל הכיתה תבין.

יום אחד, כתב תרגיל על הלוח והת-חיל לקרוא שמות. והיה קולו על הלוח קור-ר במדבר. איש מהתנארים לא העז לו לה-התקרב ללוח. כשהגיע לאבוישפם (זה שלא יודע להגיד אפילו אינטגרל), קם מלואי בטחון.

עוד הכיתה מוכת תדהמה, והוא נמל את הגיר וביד אמיצה כתב לצד התרגיל שוה, וקו שבר (=) ופתח את החתי-להשתעל. השתעל, השתעל... ואם פריד-מן לא היה שולח אותו לשתות מים, היה ודאי עומד ומשתעל שם עד היום.

ישראל הפקולטה לחקלאות, רחובות * * *

קוראים השונוחים פרקים ל-מדור זה, מתבקשים לציין על-המעטפה, כזבים לילקוט.

דבורה גדעוני, טבריה...מה פתאום? קומנרו? השם הנכון היה "נכבול פלשת, 1956" כי אנשי להב הם המשך ישר לדור הפלמ"ח והשוועלים. אפילו צורת ה-כתיבה שלכם הזכירה איך שהוא את הסגנון של הספר ההוא...

דן גרמן, נתניה הכל טוב ויפה. אולם מה היריבוים האלה על "ממלכת נברים" ומדוע מתוארים באיריות כזאת חצי היריב בתורים של המשק, ורק חברה אחת? אני בטוחה שבמשק להב, כמו בכל שאר המשקים, מבלאות הבנות לפחות 50 אחוז מן המשימה.

בה משק בנגב והן עצמן 100%.

גולה וגולת הכותרת "קצת ציונות" כתבתם במאמר (העולם הזה 965). ואילו אני אומר לכם, "הרבה ציונות, רבותו" כי בלי ציונות, לא היינו יכולים כיום להנשים חזון הדורות ואילו אתם - אוי מסכנים - לא הייתם יכולים להשתעשע בלהיות אנטי-ציוניים!

אלחנן רוט, ירושלים בדיוק כפי שמדינות ערב אינן ממהרות לפתור את בעיית הפליטים שלהן רק על מנת שתהיה להן סיבה לסיחית כספים מכל הצדדים, בדיוק כך מדינאים הציונים שלנו על חיסולה של הנלה... ש.יא נולת הכותרת של מעמדם המבוסס והגזון... פרחיה פרנקנטל, תל-אביב

זכותה של האשה בסופר על האדם סבבל מלקוי נוסני מטיים ונצטווה לתת לאשתו נט (העולם הזה 967). מעינתם כי הבעל שליט כל-יכול על-ידי חוקת תורת יש-ראל, אשר אותה מייחסים אתה בטעות לימי ה-בינים.

חוק הנירושין היהודי קיים מימי משה והוא קודם ומתקדם בהרבה מן החוק בארצות-הברית וכן מן החוק של "העולם הנארי", שלפניו הותרו הנירושין רק לפני זמן קצר ביותר. לפי חוקי ישראל, חוק הבעל מלהיות כל-יכול כלפי אשתו. הוא חייב לה יותר משחייב כל בעל לאשתו, לפי החוקה, "הנאורה" ביותר. לדוגמא, אוכר כי אם נולדו תאומים והאשה טוענת שאינה רוצה או יכולה להניק את שניהם, מחיבים את הבעל לש-כור מיינקת עבור השני.

ש. סגל, חיפה שגנען

ראיתי את תערוכת הציונים של יושבי בית-החולים לחוליותר כעכו (העולם הזה 969) וממש השתענתי מהציונים. לדעתי, הם הרבה יותר יפים מהציונים האחרים שהיו בתערוכה.

רות ברבר, תל-אביב תמיד חשבתי שפיקאסו (שהתמונותיו פורסמו בכתבה של עמוט קינו בעמוד ממול) הוא קצת משונע. עכשיו אני בטוח.

אלי דן, רעננה מוכנים לקבל מבקרים ידעה בתצפית (העולם הזה 969) מסרה כי בריה-המועצות מוכנה קבל משלחת של אירונגים יהודיים לאציוניים, בתנאי שתנוש לה רשמית שמות. שמה התכונו רשימה אנטישמית?...

קירח מכאן ומכאן דווקא משום כך שהפקוד המספל בעניני העלאת מחזיקי התספורת (העולם הזה 966) הוא קירח אפשר לצפות מצדו החות העניני קרימה, לטובת המספרות. הרי בין כה וכה אינו מוציא כספים על פרס זה...

יהודאי כהנא, תל-אביב

מחמת העליה המתמדת בהוצאות הייצור של העתונות, נאלצת מנהלת "העולם הזה", זו הפעם הראשונה מזה 16 חודשים, להעלות את מחיר הגיליון. החל מהשבוע הזה יהיה המחיר 400 פרוטה.

מחמת העליה המתמדת בהוצאות הייצור של העתונות, נאלצת מנהלת "העולם הזה", זו הפעם הראשונה מזה 16 חודשים, להעלות את מחיר הגיליון. החל מהשבוע הזה יהיה המחיר 400 פרוטה.